

[Wilhelm]

når man lægger de to ting ved siden af hinanden. Og gør man det, så bliver det klart, hvor der ikke er kongruens, som han udtrykker det.

Det er selve hovedanklagen i regeringens udvisningsbeslutning, i pressemeddelelsen af den 19. august, der ikke findes noget som helst belæg for i ombudsmandens redegørelse, nemlig hovedanklagen om instruktion af udenlandske terrorister, om fremgangsmåden ved deres indrejse i europæiske lande. Det er desuden den afsluttende anklage i regeringens pressemeddelelse fra den 19. august, nemlig hans forbindelse til forskellige personer i udlandet, herunder personer med tilknytning til terroristgrupper.

Der findes intet som helst i ombudsmandens redegørelse, hvor kritisabel den i øvrigt kan være, som giver belæg for lige præcis disse to centrale ting. Alligevel har regeringen hægtet sig op på det: ja, der var jo altså ombudsmandens redegørelse, og det var sådan set grundlaget, det var sådan set den uvildige undersøgelse, som gav udgangspunktet for udvisningsbeslutningen og den måde, den blev effektueret på. Der er intet i ombudsmandens redegørelse, der bare strejfer begrebet terrorisme, for slet ikke at tale om flykapring og hvad man ellers har forlystet sig med at udvide sigtelserne til, efter at den pågældende er gjort aldeles retsløs. Der er intet overhovedet, der giver belæg for noget, der vedrører straffelovens § 114. Ombudsmanden omgår udtrykkelig alle sigtelser, der refererer til lige netop denne paragraf. Det er altså et klart og dokumenteret misbrug, som ombudsmanden selv har gjort opmærksom på så skarpt, som han nu næsten kan tillade sig at gøre det.

Jeg vil gå over til, hvad der så i øvrigt var baggrunden. Vi kan jo ikke vide det hele, og det er klart, at der kunne tænkes at foreligge dokumentation for noget, som vi ikke har kendskab til. Det kan jeg ikke udelukke, det kan andre ikke udelukke, og derfor kan vi heller ikke tage stilling til skyldspørgsmålet, men til måden, tingene er foregået på.

Vi kan derimod konstatere, at der foreligger fordrejninger og udeladelser i disse politirapporter, som er grundlaget for regeringens sikkerhedsudvalgs beslutning, og som er grundlaget for ombudsmandens redegørelse. Der er tale om bevidste fordrejninger i en række tilfælde, og der er tale om, at disse

fordrejninger er opretholdt i disse rapporter, som er forelagt sikkerhedsudvalget, til trods for at de var korrigeret af nogle af de anholdte, nemlig ejermændene* til de fundne effekter.

Man taler i rapporten om bombelignende genstande, som viser sig at være en spejderfeltflaske, og det står i rapporten, til trods for at ejermændene, som var en anden end Martinez, klart havde fortalt politiet, hvad det var for en genstand. Man taler i rapporten om nogle affyringsaggregater, til trods for at det var forklaret, at også disse kunne købes i ethvert spejdermagasin og var en slags nødblus, som man bruger under bjergbestigning. Disse ting bliver forelagt først sikkerhedsudvalget og derefter ombudsmanden uden korrektioner, til trods for at politiet har fået at vide, hvad det er for effekter, det drejer sig om. Altså bevidste fordrejninger.

Det samme er tilfældet med denne her hysteriske udlægning af begrebet »sorte bøner«, som efterretningsfolkene i deres betændte fantasi har fået gjort til sprængstof, til trods for at det var sorte bøner, den mexicanske nationalret.

Det samme gælder disse fejlversættelser, hvor man har givet det indtryk, at Martinez modtog en strøm af pengeforsendelser, fordi man ved en ren og skær fejlversættelse har fået gjort »breve« til »checks«. Det samme gælder ukendskabet til spansk slang, som har gjort, at nogle kæleord, som er anvendt på personer, er blevet udlagt som dæknave og som kodebetegnelser.

Det er en stribe, som er meget længere end den her nævnte, af udeladelser, fordrejninger, som i og for sig nok kan have ført regeringens sikkerhedsudvalg på galt spor, men som var korrigeret over for politiet, før de fremsendte disse fordrejninger til de næste instanser i myndighedsrækken.

Man må spørge sig selv, hvorfor den slags overdrivelser, fordrejninger og udeladelser skal ind i den slags rapporter, hvis man havde haft bare én dokumenteret anklage, der var lidt hold i, mod den pågældende. Jeg har sagt, at det kan vi ikke bedømme, om man har, men der er i hvert fald grund til for ethvert menneske, der gider tænke en smule selv, at spørge: hvad skulle alt det der gas til med sorte bøner, med de bombelignende genstande, med fejlversættelser osv. og med insisteren på at lade disse ting stå, efter at de